

JOVENTUT SEGLE XXI

Crida a la joventut

Per solucionar els principals problemes de l'actual societat, l'atur i la precarietat, cal, sobretot, fer una crida a la matèria gris de la joventut més il·lustrada i socialment més compromesa. Els seus coneixements tecnològics avançats són necessaris per endegar una nova societat que els permeti tenir un futur esperançador, molt diferent de l'actual, que els condemna a l'emigració forçosa o l'atur i precarietat creixent, provocada per un sistema capitalista obsolet.

Cal també endegar un procés de desintoxicació a la joventut, a qui se'ls hi ha fet creure el fals missatge, de que si estudien una carrera i varis masters, trobaran feina en un sistema competitiu, només a l'abast dels més preparats i agressius. Feina que durarà, fins que competidors més agressius els hi robin, acceptant, si es dona el cas, salaris més baixos. Feina que en el cas dels emprenedors. els hi durarà fins que nous emprenedors més competitius, en un món globalitzat, els expulsin del mercat.

Diuen que no hi ha més cec que el que no vol veure. El treball s'ha convertit en un be escàs. Afortunadament hi ha joves que s'han començat a treure la vena dels ulls. Aspirant a ser un dels millors en el seu camp, no estan d'acord en anar a netejar WC a Londres, per que els hi fa vergonya tenir de fer-ho en el seu país d'origen. Aquests joves tenen la gran oportunitat històrica de canviar el món, només cal que s'ho proposin i s'organitzin per aconseguir-ho. És l'hora d'acceptar la vida com un joc creatiu, en el que el més important és participar, compartint els valors personals amb els comunitaris.

El joc creatiu

Molts historiadors i sociòlegs consideren que el joc és la categoria fonamental del comportament humà, estimant que sense ell la civilització no existiria. També que les principals activitats humanes provenen del joc, amb el que la societat expressa la seva interpretació de la vida i el món. Han constatat que en el transcurs de la història, la humanitat ha estat més temps jugant que treballant. Existeix una clara diferència entre el treball com una imposició i el joc com un acte voluntari i alliberador. És per això que el moviment sènior aposta per unificar els conceptes del treball i el voluntariat en un de nou. Es tracta de la liberactuació de: *"Passar-ho be amb molt de sentit de l'humor i creativitat realitzant lliurement activitats sense afany de lucre per aconseguir l'autorealització personal en un entorn individualista comunitari per ser més amb el altres"*.

La nova societat del segle XXI, que poc a poc es va construint, no pot continuar jugant amb les actuals regles del joc, competint com animals depredadors en una lluita salvatge en la que el peix gros es menja al més petit. Cal canviar aquestes regles, apostant per una nova societat centrada en les persones i no en els diners. Davant del relativisme imposat pels actuals coneixements científics, que han constatat la impossibilitat humana per accedir a veritats absolutes, els essers humans es troben desvalguts i desencisats. Al perdre la brúixola de navegar, han de recorre de nou al joc creatiu, utilitzant la *liberactuació* com a regla fonamental.

Es necessiten Bill Gate's

L'antropòloga Margaret Mead considera que històricament han existit tres formes diferents d'adquirir coneixement. Inicialment els pares ensenyaven als seus fills, després el pares i els fills aprenien conjuntament i actualment els pares aprenen dels seus fills. Els fills han esdevingut els protagonistes en la nova societat del coneixement, on per primera vegada en la història, el paper de la joventut il·lustrada i socialment compromesa ha passat a ser determinant.

Ens trobem amb una joventut que si s'ho proposa, es pot convertir en motor de la història. Tenim els exemples dels joves creadors de Windows i de Facebook. Es necessiten "Bill Gate's " innovadors i creatius que lideren canvis tecnològics, en una nova societat en la que la robotització del treball, modificarà substancialment la vida laboral, avançant cap una desitjable plena ocupació, que acabarà generant una clara disminució en la dedicació horària, relegant en segon lloc el treball a favor de l'oci i el joc creatiu.

La joventut pot i deu començar a produir importants canvis tecnològics, que poc a poc, poden acabar esdevenint revolucionaris. Poden obrir nous camins, amb unes motxilles buides de prejudicis maldestres que els hi han deixat els seus predecessors. Seria bo poder comptar amb la logística, que els hi pot proporcionar el col·lectiu sènior, que arribarà a ser una tercera part de la població, oferint la seva pretesa saviesa dels anys, compensant la innovació tecnològica dels joves amb l'experiència vital dels sèniors.

Josep Aracil i Xarrié
President d'Eurosenior
joarxa@gmail.com
Maig de 2015